

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/327/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114220836
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114220836.2

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Rybárikom, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O. Box 205, 810 00 Bratislava, proti odporcovi: W., zaplatenie 1 053,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.053,07 eur, úrok z omeškania vo výške 8,50% p.a. z dlžnej sumy 1.053,07 eur od 9.10.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 63 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 250,02 eur na účet navrhovateľa č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, všetko do troch dní odo právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 16.6.2014 domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd v návrhu označeného odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 1 053,07 eur, úrok z omeškania zo sumy 1 053,07 eur vo výške 8,50 % p.a. od 9.10.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Na základe žiadosti odporcu zriadil právny predchodca navrhovateľa v prospech odporcu bežný účet, na ktorom mu poskytol úver vo forme povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. Vzhľadom na to, že odporca neplnil platobné povinnosti a prekročil limit povoleného prečerpania došlo k vzniku nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte odporcu po dobu viac ako 5 dní a preto nastal prípad porušenia v zmysle čl. 14 bod 14.1. Obchodných podmienok. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ vyhlásil ku dňu 30.9.2013 mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1 297,70 eur, ktorá pozostáva z istiny 1 053,07 eur, riadneho úroku 138,90 eur, poplatkov vo výške 105,73 eur. Odporca napriek dodatočne poskytnutej lehote na plnenie ku dňu podania návrhu nevykonal ani len čiastočnú úhradu dlhu. Navrhovateľ si v konaní uplatnil i úrok z omeškania od 9.10.2013, t.j. dňom nasledujúcim po uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na plnenie.

Dňa 1.10.2014 zahlásil svoj vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcu a to Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828.

Dňa 1.10.2014 zahlásil svoj vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcu a to Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 42 388 911.

Dňa 15.12.2014 bol súdu doručený nesúhlas navrhovateľa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Dôvodom nesúhlasu je, že nakoľko novela zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch rozšírila kompetencie súdu vo vzťahu k posudzovaniu neprijateľných zmluvných podmienok účasť vedľajšieho účastníka na strane odporcu je nadbytočná. Predmetné združenie paušálne vstupuje do

konaní so spotrebiteľským prvkom, zastúpená advokátom a vzhľadom na vyššie uvedené nie je potrebné aby upozorňovalo súd na neprijateľné zmluvné podmienky. Navyše predmetom konania sú informácie chránené bankovým tajomstvom s ktorým združenie nie je oprávnené sa oboznamovať.

Vedľajší účastník sa podaním doručeným súdu dňa 10.3.2015 vyjadril k návrhu a uviedol, že v predmetnom konaní ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať § 52 a nasl. OZ a § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. (ZoSÚ). Poukázal na ust. § 1 ods. 3 ZoSÚ a § 3 ods. 6 ZoSÚ. Tento zákon určuje povinnosti dodávateľa, upraviť zmluvy uzatvárané so spotrebiteľom v súlade so zákonom. Ak predmetná zmluva neobsahuje žiadnu z náležitostí, je neplatná. Poukazuje tiež na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a vznáša námietku aktívnej legitímácie navrhovateľa, keďže zmluvu o postúpení pohľadávok považuje za neplatnú. SLSP, a.s. ako banka je držiteľom bankového povolenia a teda nemohla postúpiť žalobcovi ako nebanke tzv. živý úver, pretože bankové úvery môže poskytovať a spravovať iba banka. Predmetom postúpenia mohla byť iba pohľadávka z ukončeného úverového vzťahu, resp. splatné splátky úveru. Navyše banka v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže pohľadávku postúpiť iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka., čo v konaní preukázané nebolo.

Súd uznesením č.k. 2C/327/2014-47 zo dňa 9.4.2015 na námietku vznesenú navrhovateľom pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Dňa 15.6.2015 navrhovateľ doručil súdu doplnenie návrhu, v ktorom uviedol, že uplatnená pohľadávka predstavuje neuhradenú časť úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania. Istina 1 053,07 eur predstavuje debetný stav na účte odporcu, t.j. zostatok výšky čerpanej a nesplatennej sumy. Zároveň predložil súdu položkovitý výpis z účtu odporcu, z ktorého je zrejmá výška nesplatennej istiny. Nakoľko odporca prekročil rámec povoleného prečerpania právny predchodca navrhovateľa dňa 22.7.2011 zastavil povolené prečerpanie, čím v súlade s ust. čl. 11 bod 11.1. Obchodných podmienok nastala konečná splatnosť pohľadávky. Dňa 30.9.2013 vyhlásil navrhovateľ konečnú splatnosť pohľadávky v súlade s ust. čl. 14 bod 14.1, čl. 8.4 písm. a) a čl. 14.2. Suma 1 053,07 pozostáva z úverovej istiny ktorá predstavuje zostatok poskytnutého povoleného prečerpania na účte odporcu. Navrhovateľ si uplatňuje iba nárok na zákonné úroky z omeškania zo žalovanej istiny.

Na nariadené pojednávanie sa účastníci konania nedostavili. Súd preto pojednával v neprítomnosti riadne a včas predvolaných účastníkov konania v zmysle § 101 ods. 2 OSP.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi, ktorú sú súčasťou spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby zo dňa 21.2.2006 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa sa zaviazal pre odporcu zriadiť bankový účet a poskytnúť mu povolené prečerpanie k tomuto účtu s účinnosťou od 01.02.2006. Z oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 21.2.2006 súd zistil, že odporca splnil podmienky pre poskytnutie povoleného prečerpania a právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi možnosť prečerpať uvedený bankový účet až do výšky 43.000,- Sk, tj. 1.427,33 eur. Pohľadávka z povoleného prečerpania sa úročila premenlivou úrokovou sadzbou, ktorá ku dňu 21.2.2006 činila 14,00% p.a.. Podpisom zmluvy odporca vyjadril, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami navrhovateľa. Pohľadávka banky je v zmysle dohodnutých podmienok splatná najneskôr v deň konečnej splatnosti povoleného prečerpania ale v deň uvedený v oznámení banky o zastavení povoleného prečerpania. Do dňa konečnej splatnosti je pohľadávka banky splácaná formou započítania pohľadávky banky voči pohľadávke dlžníka z účtu dlžníka a to vždy k momentu vzniku pohľadávky dlžníka z účtu dlžníka v rozsahu v akom sa tieto pohľadávky kryjú.

Z výpisu obrátov na úverovej zmluve pod položkou č. 7 mal súd zistené, že 22.7.2011 právny predchodca navrhovateľa odporcovi zastavil čerpanie povoleného prečerpania. Dlh odporcu ku dňu 22.7.2011 činil celkom 1 053,07 eur, ktorá suma predstavuje debetný zostatok na účte a teda nesplatenú istinu povoleného prečerpania.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.3.2013 postúpil právny predchodca navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo doručené odporcovi dňa 23.4.2013. dňa 4.10.2013 bolo odporcovi doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky ku dňu 30.9.2013.

Podľa § 708 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len ZoSU), účinného v čase uzavretia zmluvy, Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a/ ZoSU, účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, 2 ZoSU, účinného v čase uzavretia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSU, účinného v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSU účinného v čase uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoje dlhy riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V zmluve o bežnom účte môže byť dohodnuté, že banka v súlade s § 710 Obchodného zákonníka prevedie do určitej čiastky príkazy majiteľa účtu k platbám, i keď nie sú na účte potrebné peňažné prostriedky (tzv. kontokorentný úver alebo povolené prečerpanie). Z uvedeného vyplýva, že bežný účet môže byť zriadený s úverovým rámcom, ktorý umožňuje klientovi sklízuť do mínusového zostatku, avšak len v rozsahu stanoveného úverového rámca. Pre bežný účet s mínusovým zostatkom sa uzatvára úverová zmluva a jedná sa o kontokorentný úver, podliehajúci úprave ustanovení o zmluve o úvere (§ 497 a. nasl. Obchodného zákonníka).

Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 21.2.2006 uzatvorená o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby (zmluva o bežnom účte) s možnosťou povoleného prečerpania. Dňa 21.2.2006 banka oznámila odporcovi poskytnutie povoleného prečerpania bankového účtu až do výšky 43.000,- Sk, tj. 1.427,33 eur. V zmysle oznámenia o povolení prečerpania sa právny predchodca navrhovateľa s odporcom dohodli, že povolené prečerpanie sa bude úročiť premenlivou pevnou úrokovou sadzbou, ku dňu dohody táto činila 14,00 % p.a. Banka dňa 22.7.2011 zastavila odporcovi čerpanie povoleného prečerpania. Pohľadávka banky je v zmysle č. 11 bod 11.1. obchodných podmienok splatná najneskôr v deň konečnej splatnosti povoleného prečerpania alebo v deň uvedený v oznámení banky o zastavení povoleného prečerpania. Odporca porušil svoj záväzok splatiť čerpané požičané finančné prostriedky titulom prečerpania a právny predchodca navrhovateľa preto zastavil povolené prečerpanie ku dňu 22.7.2011 vo výške 1 053,07 eur, pričom bolo preukázané výpisom z bankového systému, že táto suma predstavovala istinu - debetný zostatok na účte odporcu.

Z uvedených dôvodov, keďže súd nemal preukázané, že by odporca čo i len čiastočne svoj dlh uhradil, súd návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 1.053,07 eur predstavujúcej finančné prostriedky, ktoré boli odporcovi poskytnuté titulom povoleného prečerpania a ktoré odporca nevrátil, ako skutkovo a právne dôvodnému vyhovel.

Nakoľko odporca je v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku súd navrhovateľovi priznal z nezaplatenej istiny aj úrok z omeškania v zákonom stanovenej sadzbe. Základná úroková sadzba ECB k 9.10.2013, tj. ku dňu nasledujúcemu po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie, bola 0,5 %, po zvýšení o 8 percentuálnych bodov predstavujú úroky z omeškania 8,5 %. Súd preto zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy dlžnej istiny od 9.10.2013 do zaplatenia s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 ods. 1 nariadenia vlády.

Čo sa týka námietky vedľajšieho účastníka, že na danú právnu vec treba aplikovať aplikovať § 3 ods. 6 (ZoSÚ) v znení uvedenom vedľajším účastníkom (znenie účinné od 1.7.2006) súd uvádza, že predmetné ustanovenie ZoSÚ nemožno na daný vzťah aplikovať nakoľko v čase uzavretia zmluvy (21.2.2006) táto úprava nebola účinná. Vo vzťahu k námietke postúpenia pohľadávky bankou na navrhovateľa pri použití § 92 ods. 8 zákona č. 783/2001 Z.z. súd uvádza, že v zmysle čl. 11 bod 11.1. obchodných podmienok je pohľadávka banky splatná najneskôr v deň konečnej splatnosti povoleného prečerpania alebo v deň uvedený v oznámení banky o zastavení povoleného prečerpania. Právny predchodca navrhovateľa zastavil povolené prečerpanie dňa 22.7.2011, v zmysle vyššie uvedeného sa tak týmto dňom stala pohľadávka banky vo výške debetného zostatku na účte odporcu (1 053,07 eur) splatnou dňa 22.7.2011 a právny predchodca navrhovateľa bol tak oprávnený pohľadávku postúpiť na navrhovateľa zmluvou zo dňa 28.3.2013.

Čo sa týka námietky nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa, nakoľko iba banka je držiteľom bankového povolenia podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách, a teda nemohla postúpiť navrhovateľovi ako nebanke tzv. živý úver, pretože bankové úvery môže poskytovať a spravovať iba banka a čo sa týka z tohto vyvodenej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok na navrhovateľa, súd ju považoval za nedôvodnú, a to z nasledovných dôvodov:

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje nárok na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nadobudol pohľadávku,

ktorá vznikla z uzavretého zmluvného vzťahu medzi Slovenskou sporiteľnou a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom - zo zmluvy bežnom účte, na základe ktorej bolo odporcovi poskytnuté povolené prečerpanie vo výške 43.000,- Sk. Postúpenie pohľadávky z hľadiska záväzkovo právneho vzťahu znamená zmenu záväzku, ktorá sa týka jeho subjektov, v danom prípade veriteľa. V ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka je (zákonodarcom) negatívne vymedzené, v ktorých prípadoch alebo za akých okolností nie je možné pohľadávku postúpiť. Skutočnosť, že na základe postúpenia pohľadávky nemôže dôjsť k zmene osoby veriteľa pri pohľadávke z úveru poskytnutého bankou - z banky na nebankový subjekt, zákon nevymedzuje. Preto postúpenie pohľadávky tohto druhu nie je zákonom nijako obmedzené, alebo zakázané a súd ho z uvedeného dôvodu považuje za možné.

Poskytovať úvery na základe úverovej zmluvy môže jednak banka, ktorá je držiteľom bankovej licencie a ktorej to dovoľuje § 3 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Banky teda poskytujú úvery najmä z peňažných zdrojov, ktoré získali verejnou výzvou na ukladanie peňazí verejnosti do týchto inštitúcií za úrok. Na druhej strane je nutné dodať, že nebankové subjekty tiež môžu nadobudnúť oprávnenie poskytovať úvery a pôžičky nebankovým spôsobom z vlastných finančných zdrojov, a teda aj nebankové subjekty môžu poskytovať úvery v zmysle Obchodného zákonníka, resp. pôžičky v zmysle Občianskeho zákonníka, pokiaľ majú na tento účel v zmysle živnostenského zákona zapísaný príslušný predmet podnikania. Žiaden zákon nezakazuje podnikateľom poskytovať úvery a pôžičky komukoľvek z vlastných zdrojov. Súd naviac podotýka, že navrhovateľ ako postupník v danom prípade odporcovi povolené prečerpanie na účte neposkytol, poskytla mu ho Slovenská sporiteľňa, a.s. na základe zmluvy o bežnom účte zo dňa 21.2.2006. Navrhovateľ len odkúpil pohľadávku a túto evidoval a spravoval, neposkytoval však už odporcovi žiadne finančné plnenie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom k plnému úspechu navrhovateľa a priznal navrhovateľovi v prejednávanej veci náhradu trov konania v nasledovnom rozsahu:

1. náhrada zaplateného súdneho poplatku za podanie návrhu vo výške 63,- eur,
2. náhrada trov právneho zastúpenia s poukazom na aplikáciu ustanovení vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.: odmena podľa ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) - za tri úkony právnej služby: a) predžalobná výzva, b) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, c) podanie návrhu na súd zo dňa 9.6.2014, za každý úkon odmena vo výške 61,41 eur; 3 x režijný paušál 8,04 eur; 20 % DPH, spolu náhrada trov právneho zastúpenia 250,02 Eur (vrátane DPH).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým

zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.